

OSTATNIE WŁADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
2.50 z odb. w Adm.
2.95 z odb. do domu

P O R A N N E

10 gr.

ROK 1 (VII.)

Kraków, Sobota 17 września 1938 r.

Nr. 107 (260)

Premier Anglii przybył do kancl. Hitlera

aby znaleźć pokojowe rozwiązanie zatargu

Sytuacja ulega zmianie niemal w każdej minucie. Krwawe wypadki w Sudetach wstrząsnęły Czechosłowacją. Koła rządowe utrzymują, że mamy do czynienia z otwartym powstaniem, podczas gdy Niemcy sudeccy piszą i mówią o terrorze czeskim.

Powagę sytuacji najwybitniej charakteryzuje fakt, że premier Wielkiej Brytanii po kilkugodzinnej naradzie z premierem Francji Daladierem zdecydował się na zaproponowanie kanclerzowi Hitlerowi spotkania.

Krok premiera Chamberlaina wywoła olbrzymie wrażenie na całym świecie. Jest to bezspornie postawienie historyczne, ostatnia próba uratowania pokoju.

Anglia dała dowód, że dla uratowania pokoju nie zważa na żadne względy prestiżowe. Koła polityczne akcentują, że rozmowa między kanclerzem Hitlerem a premierem Chamberlainem musi się przynieść do wyjaśnienia sytuacji. Europa musi wyjść ze ślepej uliczki, w której się znalazła.

Ogólnie panuje przekonanie, że Anglia i Francja wznowi nacisk na Czechosłowację celem dania ludności niemieckiej autonomii. Trudno jednakże w obecnej chwili zabawić się przypuszczeniami i prorocstwami.

Oczy i uszy całego świata zwrócone są na Berchtesgaden, gdzie odbyło się spotkanie między premierem Wielkiej Brytanii i kanclerzem Rzeszy Niemieckiej.

Poniżej podajemy rozwój wydarzeń w relacjach telegraficznych:

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne ogłosiło we środę:

Premier brytyjski p. Neville Chamberlain za pośrednictwem ambasady brytyjskiej w Berlinie zwrócił się do kanclerza Hitlera z następującym oświadczeniem:

„Z uwagi na coraz bardziej krytyczną sytuację proponuję swój natychmiastowy przyjazd dla podjęcia próby znalezienia pokojowego rozwiązania sprawy.

Zamierzam przybyć drogą powietrzną i jutro rano jestem gotów do odlotu. Proszę o zakomunikowanie mi, kiedy najwcześniej mógłby mnie Pan przyjąć i proszę o wyznaczenie miejsca spotkania.

Będę panu wdzięczny za natychmiastową odpowiedź.

Podpisano: Neville Chamberlain.

Kanclerz Hitler w odpowiedzi na propozycję premiera brytyjskiego odpowiedział, iż gotów jest spotkać się z premierem brytyjskim 15 b.m.

Lot premiera Chamberlaina jest jego pierwszą podróżą samolotem w życiu.

LONDYN. Premier Chamberlain odleciał wczoraj do Niemiec o godz. 8 m. 35.

Premierowi Chamberlainowi towarzyszą w jego podróży do Berchtesgaden sir Horace Wilson i Wiliam Strang. Ponieważ premier nie zna niemieckiego, a kanclerz Hitler angielskiego,

tłumaczem będzie ze strony brytyjskiej Strang.

Podróż swą do Niemiec odbywa premier na samolocie British Airways, pilotowanym przez majora Pelly i majora Klinga.

Na lotnisku w Meston zęgnali premiera: lord Halifax, Gadowan, lord Brockett, lord Londonderry i przedstawiciel ambasady niemieckiej.

Przed wejściem do samolotu premier Chamberlain oświadczył dziennikarzom:

„Udaję się do kanclerza Hitlera, ponieważ wydaje mi się, że w obecnej sytuacji osobista rozmowa kanclerza ze mną może przynieść pozytywne wyniki.

Polityka, którą prowadzę, zawsze zmierzała do zapewnienia pokoju. Chętnie przyjęcie mej propozycji przez kanclerza Hitlera wzmacnia moją nadzieję, iż wizyta, którą złożę, nie będzie bez rezultatów”.

MONACHIUM. Premier Cham-

berlain wylądował na lotnisku w Monachium o godz. 12.30.

Rozmowa z kanclerzem rozpocznie się przy herbacie, która podana będzie na słynnym tarasie Berghofu.

Przypuszczalnie rozmowa toczyć się będzie do późnego wieczora i Chamberlain z otoczeniem spożyje kolację u kanclerza.

Premier brytyjski przenocuje w Berchtesgaden w Grand Hotelu, gdzie zamówiono dla niego pokoje. Do dyspozycji jego oddane będą t. zw. apartamenty królewskie, t. zn. trzy pokoje, w których zazwyczaj mieszka, przybывая do Berchtesgaden, małżonka b. cesarza Wilhelma 2-go Herminia.

Od przebiegu rozmów zależy będzie, czy Chamberlain odjedzie w piątek, czy też później. Gdyby premier brytyjski powrócił do Londynu w piątek, to w sobotę odbyłoby się posiedzenie gabinetu, na którym premier złożyłby swym kolegom

sprawozdanie z przebiegu wizyty.

Interesująca jest opinia „Times”, który przewiduje, że wyniki rozmów Chamberlaina z kanclerzem Hitlerem nie będzie kompletnym rozwiązaniem zagadnienia, lecz raczej wznowieniem przerwanych rokowań. Jednakże Chamberlain nie podejmowałby swej podróży, gdyby nie widział co najmniej pewnych widoków porozumienia.

Myśl spotkania z kanclerzem Hitlerem według „Times”, rzucana być miała przez premiera Daladier, który we wtorek wieczorem w rozmowie telefonicznej z Chamberlainem zaproponował taki krok, planując jakoby, aby obaj polecili do kanclerza.

Chamberlain wyraził miał pewne zastrzeżenia co do udziału Daladier, wysuwając argument, że prawdopodobnie kanclerz postawiłby za warunek udział w rozmowie Mussoliniego.

Starcia z powstańcami w Sudetach

Dotychczas padło 23 zabitych i 75 rannych

PRAGA. W środę wieczorem radiostacja czechosłowacka ogłosiła przegląd sytuacji wewnętrznej w państwie, w którym zostało stwierdzone, że ostatnie incydenty na obszarach sudeckich przybrały charakter otwartego powstania.

Komunikat stwierdza, że między policją, żandarmerią i wojskiem w wielu miejscowościach doszło do krwawych starć z powstańcami, uzbrojonymi w karabiny maszynowe.

Komunikat twierdzi, że ogniska powstania z wyjątkiem jednego zostały opanowane.

Liczba ofiar zająć wynosi 23 zabitych i 75 rannych.

W końcu komunikat stwierdza, że duch powstania nie został jeszcze stłumiony, a rząd z uwagą śledzi rozwój wypadków i przedsięwzięcie kroki, mające zapobiec rozszerzeniu się pow-

stania.

PRAGA. W m. Haberspirk (okręg Falkenau) doszło wczoraj rano do poważnych zająć między tłumem, liczącym 2000 Niemców sudeckich, i żandarmerią czeską.

Początek rozruchom dało starcie między komunistami i Niemcami. W czasie zająć żandarmeria dała salwę do tłumy Niemców, którzy rzucili się na budynek żandarmerii, zabierając zeń dwa karabiny maszynowe, granaty ręczne i 40 skrzyń z amunicją.

Na miejsce wypadków przybyły z Falkenau samochodami oddziały żandarmerii. Między żandarmami i ludnością niemiecką wywiązała się walka. Wkrótce potem na miejsce starcia wyruszyły wojskowe samochody pancerne.

15 żandarmów czeskich zosta-

ło zabitych. Straty Niemców sudeckich nie są znane.

CHEB. We środę wieczorem doszło w Cheb ponownie do ciężkich starć pomiędzy policją czeską a członkami partii Niemców sudeckich.

Policja usiłowała obsadzić główne biuro partii niemieckosudeckiej, przy czym wywiązała się strzelanina w czasie której zabity został 1 policjant czeski.

PRAGA. Z Cheb (Eger) donoszą:

W środę wieczorem oddziały policji czeskiej przybyły do siedziby partii niemieckosudeckiej w hotelach „Victoria” i „Welzel” celem dokonania rewizji. Wywiązało się przy tym krwawe starcie między policją i Niemcami, podczas którego 6 osób zostało zabitych i kilkadziesiąt rannych.

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Eger, iż na całym obszarze sudeckim

rozpoczęła się fala aresztowań funkcjonariuszy partii niemieckosudeckiej.

Duża liczba Niemców sudeckich przebrana została siłą w mundury wojskowe i przewieziona do obszaru czeskiego.

Zwycięstwo bokserów w Kopenhadze

W środę wieczorem został zegrany w Kopenhadze mecz bokserki między reprezentacją Warszawy a nieoficjalną reprezentacją Danii. Polacy wygrali spotkanie 10:6.

W wadze muszej Rotholc pokonał Fryderyksena, w kategorii Sobkowiak uległ Rassmutenowi, w piórkowej Czortek zwyciężył Jespersena, Kowalski wygrał z Mathiesenem, Kolczyński odniósł sukces, bijąc Jacobsena, Ożarek uległ Christensenowi. Doroba rozłożył Leimana, a Sowiński przegrał z Gremstrupem.

Polscy baloniarze zdobyli puchar Gordon Bennetta?

BRUKSELA. Aeroklub Belgijski podaje następującą klasyfikację balonów, biorących udział w zawodach o puchar Gordon Bennetta.

Siedem balonów już wylądowało, a o pozostałych dwóch, t.j. „Polonii” i „S-11” (Belgia) nie otrzymano jeszcze żadnej wiadomości.

Z dotychczasowej, nieoficjalnej klasyfikacji, obliczonej jesz-

cze niedokładnie, wynika, że 2 balony polskie zajmują pierwsze miejsca.

Pierwsze balony: „LOPP”, pilotowany przez kapitana Janusza, który wylądował w Bułgarii przeleciawszy 1600 km., na drugim miejscu jest balon „Warszawa”, pilotowany przez inż. Krzyczkowskiego, który przeleciał 1470 km. Balon ten wylądował w Rumunii.

Trzecie miejsce zajął balon francuski „Mallet”, pilotowany przez Dolfussa — 1400 km. Denuyter na balonie „Belgica” zajął czwarte miejsce z 1350 km. Oba te balony lądowały w Rumunii.

Piąte miejsce zajmuje Belg Quersin na balonie „Valonia”. Wylądował on w Paks na Węgrzech, przelatując około 1100 km.

Niemcy uciekają z Sudetów i chronią się na terytorium Rzeszy

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Joachimstahl, że już po wprowadzeniu stanu wyjątkowego zastrzelono Niemca sudeckiego Hermanna Schlossera.

Wczoraj wieczorem około godz. 6:ej pod Baerenstein 800 Niemców sudeckich, w tym wiele kobiet i dzieci, przekroczyło granicę, chroniąc się na terenie Rzeszy.

W Oberwiesenthal zgłosiło się ponad 100 uciekinierów, a w Joehstadt nieco mniej. Władze opieki społecznej partii narodowo socjalistycznej niosą pomoc uciekinierom.

Cała ludność nadgranicznej wsi sudecko niemieckiej Breitenbach przekroczyła granicę Rzeszy. We wsi pozostało tylko kilka starych kobiet, które oilnują żywego inwentarza.

3-ci dzień plebiscytu filmowego

Pierwsze głosy -- pierwsze uwagi

Wraz z napływem pierwszej fali głosów staje się niezbędnym wyjaśnić, że jeden kupon służy do oddania

tylko jednego głosu, a nie, jak to się zdarzyło w kilkunastu wypadkach, że jeden kupon zawierał kilka numerów kandydatek.

Upierzamy wobec tego, że w tych wypadkach, gdy na kuponie, mimo naszych próśb, będzie jednakże większa ilość numerów -- liczyć będziemy tylko pierwszy numer z tego kuponu.

Mimo przyrzeczeń nie podajemy dziś stanu głosowania za wstępny okres, wychodząc z założenia, że zamieszczenie pierwszej listy kandydatek wyróżnionych przez Komisję Kwalifikacyjną, jest w tej chwili fazą bardziej atrakcyjną dla Czytelników.

Wobec tego w miarę możliwości -- pierwszy biuletyn ze stanu głosowania podamy jutro.

KANDYDATKI WYRÓŻNIONE PRZEZ KOMISJĘ KWALIFIKACYJNĄ.

Anna Styczyńska, Warszawa; Eułalia Skibińska, W-wa; Danuta Filipczakówna, Piotrków Tryb.; Alina z Wilna; Janina Starostkówna, Piotrków Tryb.; Gryzelda Zajęcówna, Tczew; Helenka Smirkowa, W-wa; Barbara Rogozińska, W-wa, -- Gronow;

Teresa Rumińska, W-wa; Danuta Brodowska, W-wa; Greta Maria Dworzynska, W-wa; Nina Burcicka, W-wa; Anusia Jaroslawska, W-wa; Alina Maria Szopówna, Warszawa; siostrzyczki Filochowskie, W-wa; Rena Czarnes, W-wa; Irka Dmochowska, W-wa; Barbara Klingenberg W-wa; Krystyna Biernacka, W-wa; Danusia Błażewicz, W-wa; Felusia Dychtwaldówna, W-wa; Marysia Darska, W-wa; Danusia Budna, W-wa; Zosia Górwicz, W-wa; Bogunia Janicka, W-wa; Włodzimiera Krzyżanowska, W-wa Targówek; Elżbieta Ksybek, W-wa; Krysia i Basia Lepert, W-wa; Nelly Maria Tischówna, W-wa; Zofia Torbińska, Le

gionowo; Iwona Rudlicka, W-wa; Cesia H., Kalisz; Jadwiga Doroszkiewiczówna, Wilno; Terenia Kowalczykówna, Wilno.

Wielki Konkurs Filmowy
w związku z filmem
„MACIERZYŃSTWO”
KUPON
Oddaj swój głos na
Nr. . . . . .

Zielony na ławie oskarżonych za uchylanie się od robót zastępczych

Na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znajdowała się głośna już sprawa o przekupywanie sierżanta Deterlinga celem uchylenia się od obowiązków robót zastępczych.

Pod tym zarzutem ławę oskarżonych zajęło siedem osób z Adamem Zielonym na czele. Osoba Zielonego znana jest nie tylko z procesu sierż. Deterlinga, skazanego już za łapownictwo przez Sąd Wojskowy, ale także ze sprawy adw. Jakuba Muszkatka.

Adw. Muszkat należał wraz

z Zielonym do organizacji „Ogniwo” i kiedy Zielony ukrywał się przed powołaniem do służby, przebywał potajemnie w mieszkaniu adw. Muszkatka, któremu udzielił schronienia.

Adw. Muszkat, jak wiadomo, został skazany na 2 lata więzienia, a echo tej sprawy rozległo się w Sejmie na ostatniej sesji. Wczorajsza sprawa w związku z tymi wszystkimi okolicznościami wzbudziła duże zainteresowanie, wśród licznie zgromadzonej publiczności, którą spotkał jednak zawód, gdyż nie sprowadzono sierż. Deterlinga, przyczyniło się do odroczenia rozprawy.

Auto to stało również przed magazynem w tym dniu, kiedy Królikowska zginęła.

Podczas dalszego dochodzenia zdołano ustalić, że samochód taki i starszego pana w złotyach binoklach widywano na placu Kazimierza Wielkiego, w niedalekiej odległości obok domu zaginionej Królikowskiej.

Ponieważ nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż tajemniczy właściciel szarej limuzyny zamieszany jest w sprawę zaginięcia dziewczyny, policja poszukuje go obecnie

Tajemniczy pan w binoklach sprawcą porwania młodej dziewczyny

Od dłuższego już czasu w jednym z wielkich magazynów warszawskich pracowała w charakterze urzędniczki 18-letnia Zofia Królikowska, zamieszkała przy placu Kazimierza Wielkiego Nr. 12.

Młoda dziewczyna wywiązywała się jak najlepiej ze swych obowiązków i pracodawcy byli z niej najzupełniej zadowoleni. Przed 20 dniami Królikowska udała się jak zwykle rano do

wysłała z magazynu o godzinie 7 i od tej chwili wszelki ślad po niej zaginął.

Przez dłuższy czas rodzice dziewczyny sądzą, iż wyjechała ona nic nikomu nie mówiąc do którejś ze swych byłych koleżanek szkolnych na prowincję, gdyż jednak nieobecność jej przedłużała się rodzice zawiadomili o wszystkim policję.

Przeprowadzone dochodzenie ujawniło sensacyjne szczegóły zaginięcia Królikowskiej. Jak

wynika z zeznań personelu magazynu, na jakiś czas przed zniknięciem dziewczyny stałym gościem w dziale, w którym była ona zatrudniona, był jakiś starszy pan, noszący na oczach złote binokle. Elegancki klient chętnie rozmawiał z Królikowską, czekał nawet na nią parę razy przed magazynem. Po za tym widywano go przeważnie w wielkiej szarego koloru limuzynie, która czekała zawsze na niego przed wejściem do sklepu.

PEŁNA TABELA LOTERII Czwarta klasa -- 9-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stoła dzienna wygrana zł. 5.000 pada na nr. 85161
Zł. 15.000 na nr. 9864
Zł. 10.000 na nr-y: 53950 105779
Zł. 5.000 na nr. 102459
Zł. 2.000 na nr-y: 75883 83875 84218 91714 105503 109708 117417 125820 142337 144819 150855

Wygrane po 250 zł

24 69 244 335 524 45 8 637 769 91 806 21
1124 269 663 765 80 802 955 79 2123 219
346 49 73 457 77 554 746 845 3007 63 144
212 80 97 339 47 435 641 86 884 924 80
4035 301 59 9 6439 555 612 716 83 920 5011
93 98 109 72 74 69 84 390 573 634 81 83
722 81 887 6033 162 217 361 517 27 622 20
34 46 860 957 7121 2 628 32 87 233 346
81 572 903 6 58 8035 88 272 77 318 424
607 86 822 71 89 9007 167 73 262 310 15
71 501 17 61 65 670 702 999

234 518 40 6003 49 144 377 445 69 7043
18 309 24 481 663 706 844 53 86 902 13
8026 120 244 311 431 10 535 627 721 9270
667 711 800 60 63 923
10124 235 330 478 503 607 26 31 96 98/
11033 159 70 230 70 97 379 414 782 98/
817 12121 336 736 61 910 13128 360 400 14
41 513 756 832 14023 87 176 236 617 715
15073 92 255 334 417 798 868 16132 289
304 12 43 84 444 812 16 86 967 17220 40
351 433 555 85 809 18027 433 636 55 791
818 19099 286 607 30

Wygrane po 250

388 606 90 837 95 936 1003 7 117 31 339
2097 187 411 684 940 3096 188 203 394
483 778 4076 148 531 980 5031 409 24 30
572 6149 543 48 610 14 43 7209 322 479
870 8016 20 459 592 848 60 964 9097 523
643 77 88 908
10019 924 11030 249 55 12107 75 302 41
92 949 90 13253 339 94 575 605 60 706
523 98 14146 446 48 560 72 95 717 72
15437 72 589 16062 80 278 360 718 855 76
71210 374 520 667 70 782 18484 585 727
19019 37 273 395 634 987
20299 455 60 598 681 21159 759 833 40
56 61 22269 371 563 807 23243 24686 25314
433 602 14 63 525 26146 203 347 68 497
900 27261 400 614 28009 463 575 614 24
797 928 29072 278 387 546 669 869 70 977
30179 200 61 383 886 31110 365 585 722
45 48 985 32260 60 468 541 925 33352 417
559 34115 265 382 414 623 868 35322 610
736 89 835 36519 844 901 37197 316 995
38108 9 34 299 495 563 96 759 843 71
29111 494 335
40091 181 217 20 414 702 819 20 41316
402 85 42128 375 43386 44061 139 215 312
579 45235 319 27 506 37 46138 208 76 333
34 64 645 67 47271 444 663 945 48112 628
74 747 896 924 49004 193 226 805
50094 236 509 962 51039 82 177 233 85
584 753 52051 86 277 306 914 53059 270
436 699 54119 407 639 55478 531 732 56283
432 35 531 862 57550 781 58018 309 59410
556 746 55 63
60111 390 405 22 590 761 805 17 61182
239 62185 322 400 578 872 63093 186 271
303 62 64118 544 653 65237 333 714 820
66983 67414 17 68021 93 751 858 81 928
69019 117 92 548 765 94
70193 203 47 550 572 71132 214 863 921
72155 203 445 585 73205 402 836 95 980
74158 540 70 651 766 75075 174 567
76074 219 369 492 805 802 45 997 77399
738 45 78229 387 413 545 720 79070 365
551 840 59 974
80179 351 72 501 47 73 838 68 917 81069
331 495 679 82408 513 766 83 83168 367
597 838 900 44 84189 316 519 26 916 85167
87 91 248 694 734 873 998 86539 611 18
805 20 87008 713 80 88207 71 498 584 625
826 89025 220 340
90132 47 74 78 89 344 66 982 91904 201
68 75 774 874 862 92065 396 776 859 87
93190 679 965 94370 40 16 536 630 750
95495 986 96084 512 620 985 89 97132 625
739 884 977 98518 644 797 99057 109 219
80 477 79 527 78 713
100292 101024 77 222 473 569 102384 593
103064 253 647 841 45 915 38 10 104934
105422 821 64 72 106102 151 59 254 432 600
95 829 958 72 94 107211 58 65 424 644 836
944 108238 835 935 70 109155 398 440 771
80 972
110230 94 624 111 204 548 96 604 862
112018 202 958 59 113432 61 783 114013 61
450 92 841 927 115102 116324 518 23 734
895 900 117043 455 541 617 982 118199
365 119466 531 746 925 28 89
120591 684 904 121236 549 63 680 855
927 122081 616 619 87 767 123502 788 932
124076 114 281 330 474 568 770 995 125359
625 126168 816 41 865 996 127052 184 242
316 419 562 695 915 815 129292 518 36 714
990
130224 790 131125 699 817 21 953 132181
912 133019 703 887 900 35 134057 367 744
135535 136075 507 76 739 972 137029 187
91 440 63 583 138467 91 620 63 840 938
139188 269 519 99 731 933
140046 261 306 55 621 47 91 96 776 838
900 9 141127 218 71 761 142239 381 611
757 807 143375 625 54 144234 456 574 744
145113 39 202 58 95 341 46 726 57 956 88
146298 358 93 661 712 147000 292 416 23 46
148347 972 149101 221 750 84 805 949
150238 44 330 484 726 151069 25 318 492
519 841 89 920
152285 865 153137 249 359 479 798
154274 827 155535 55 647 788 860 916
156020 66 245 442 616 157073 393 302
158264 628 952 159015 22 30 343 67 951

CIĄNIENIE III WYGRANE po 250

2 147 74 240 376 420 527 80 631 33 741
78 971 75 10192 68 297 567 2031 179 239
394 417 672 707 97 1900 950 3667 409 504
669 707 26 968 4097 199 391 93 99 5005

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł 20.000 na nr 153280
Zł 25.000 na nr: 62660
Zł 15.000 na nr: 17466 56330
Zł 10.000 na nr nr: 12215 25018 113597

Straszny wypadek kolejowy

Obok przejazdu kolejki elektrycznej przy ul. Towarowej w W-wie wydarzył się w dniu wczorajszym tragiczny wypadek, który pociągnął za sobą śmierć jednego i ciężkie poranienie drugiego z zatrudnionych przy budowie węzła kolejowego.

Wagon motorowy wpał na nich. Jeden z nieszczęśliwych, 54-letni Feliks Krajewski, zam. przy ul. Wesołej 10 dostał się pod koła, drugi -- Antoni Kasprzak, zam. Młynarska 9 został odrzucony z wielką siłą zderzakiem wagonu.

Pierwszy z robotników poniósł śmierć, drugi odniósł ciężkie rany i przez więziony został do szpitala Dz Jezus.

Amator pożarów podpalił domy

Z Równego donoszą: Przez kilka lat przebywał w zakładzie leczniczym 17-letni Petruszyn Pojgorzelec. Ciępiący na pierś romanie chłopak spowodował kilkadziesiąt pożarów w swej rodzinnej wsi.

Onegądj zwolniono go z zakładu jako uleczony go. Chłopak podpalił jednego z gospodarzy, który spłonął doszczętnie. Petruszyna odstawiono do więzienia w Dubniu, gdzie zostanie poddany badaniu

Zuchwały napad bandycki

Z Jarosławia donoszą: W centrum miasta dokonali nieznan sprawcy napadu na kupca Moritz'a i jego żonę w chwili, gdy po zamknięciu sklepu szli do domu z kilkutygodniowym utargiem. Żona kupca nie wypuściła z ręki kasetki i uderzyła napastników kluczami, a Moritz wszczął alarm. Napastnicy zranili kupca i uciekli.

Mussolini domaga się plebiscytu dla wszystkich mniejszości narodowych w Czechosłowacji

MEDIOLAN. Pod tytułem „List do Runcimana” wczorajszy „Popolo d'Italia” zamieszcza artykuł wstępny, który aczkolwiek napisany przed inicjatywą Chamberlaina, posiada doniosłe znaczenie.

Autorstwo artykułu przypisywane jest Mussoliniemu. Autor artykułu pisze, że lord Runciman powinien być już przekonany, że nie istnieje ani naród czechosłowacki, ani państwo czechosłowackie.

Gdyby przymus, jednoczący różne rasy i rodziny czechosłowackiej ustał, zjawisko rozdrobnienia Czechosłowacji byłoby nieuniknione i nieodparto. W Wersalu powinno się stworzyć Czechy — nazwa historyczna — z jednolitą ludnością czeską, jednakże postanowiono przeciwnie „wydać” Czechosłowację — organizm nigdy nie istniejący — i stworzono państwo sztuczne, dając mu od samego urodzenia elementy jego słabości i rozkładu.

Następnie autor artykułu radzi lordowi Runcimanowi, aby zaproponować Beneszowi plebiscyt nie tylko dla Niemców sudeckich, lecz i dla wszystkich narodowości, które tego żądają.

W razie odmowy ze strony Benesza, Runciman mógłby mu

zakomunikować, że W. Brytanja zastanowi się wielokrotnie, zanim przystąpi do wojny tylko dla ochrony państwa, będącego monstrem fikcją.

Gdyby Londyn zakomunikował, że nie pójdzie, nikt by się nie ruszył.

Jeśli Hitler zamierzał przyłączyć do siebie 3 i pół miliona

Czechów, to Europa miałaby rację ruszyć się, lecz Hitler zamierza się i troszczy się tylko o 3 i pół miliona Niemców.

Nikt nie może mu odmówić tego prawa i nikt nie może przeciwstawić się wykonaniu tego obowiązku, a tym mniej Włosi, którzy mają precedensy w tej dziedzinie.

Dalej autor artykułu pisze, że ustalony strefy plebiscytu pozostawałoby zbadać termin sposobu i kontrole plebiscytu, która mogłaby mieć charakter międzynarodowy, jak to już było z zadawalającymi wynikami przy plebiscycie w Zagłębiu Saary.

Artykuł kończy się oświadczeniem, że nowa sytuacja polityczna i terytorialna, jaka powstałaby w Czechosłowacji, ustaliłaby nowe równowagi i nowe możliwości, a przede wszystkim zapobiegłaby wojnie.

Miliony ludzi uważają, że jest absolutną koniecznością uniknięcie tej wojny. Granice, nakreślone atramentem, mogą być zmienione innym atramentem ale inną jest rzeczą, gdy granica została wytyczona ręką Boga i krwią ludzką.

Sędzia Sądu Najwyższego Stanisław Giżycki, generalny komisarz wyborczy.

Nastroje paniki w Słowacji Szajki przemysłników walutowych działają

BRATISLAWA. Zarządzenie władz, wzywające ludność do uzupełnienia zapasów żywności, wywołało na terenie Słowacji nastroje paniczne.

Nastroje te potęguje jeszcze działalność spekulantów walutowych, którzy masowo wywożą pieniądze za granicę.

W tych dniach policja wpadła na trop wielkiej afery walutowej

w Koszycach, a ostatnio ujęła w Bratisławie dwie szajki przemysłników walutowych w chwili, gdy usiłowały przemycić przez granicę w samochodach znaczne kwoty pieniężne.

W jednym wypadku chodzi o sumę pół miliona, w drugim zaś o 400.000 kc. Sprawcami są znani obywatele miasta Bratisławy z tytułami akademickimi.

Tajemnica zabójstwa w lesie wawerskim wciąż jeszcze niewyjaśniona -- Władze prowadzą energiczne dochodzenia

W lesie wawerskim znaleziono zmasakrowane zwłoki nieznanego mężczyzny. Gdy w prasie pojawiła się o tym wiadomość, Wanda Biernacka, której mąż Józef zginął w tajemniczych okolicznościach udała się do prokuratury, gdzie stwierdziła, że to zwłoki jej męża.

Podczas przesłuchania u sędziego śledczego Wanda Biernacka zeznała, że jedynym człowiekiem, który mógł mieć żal do jej zabitego męża, był jej dawny adorator i kolega męża, Jan Siwek. Kochał się bowiem w niej i miał żal do Józefa Biernackiego, że się z nią ożenił. To samo potwierdzili teściowie Biernackiej.

Sędzia śledczy nabrawszy przekonania, że Jan Siwek jest zabójcą Józefa Biernackiego, kazał go sprowadzić do urzędu śledczego. Podczas przesłuchania

nie go sędzia nabrał pewności, że właśnie on zabił Biernackiego i kazał go aresztować.

Czy rzeczywiście Jan Siwek był zabójcą Józefa Biernackiego? Czy Józef Biernacki został w ogóle zabity? O tym dowiedzą się Czytelnicy w następnych odcinkach pasjonującej powieści „Gdzie mój mąż?”, którą drukujemy na łamach naszego pisma.

Stronnictwa polityczne radzą nad stanowiskiem wobec wyborów

Generalny Komisarz Wyborczy sędzia Giżycki objął wczoraj urządowanie. Biura jego mieszczą się w Prezydium Rady Ministrów.

Wczoraj obradował zarząd główny Stronnictwa Narodowego. Rozważano sytuację polityczną w związku z rozwiązaniem Izby Ustawodawczej i

rozpisaniem nowych wyborów. W wyniku dyskusji zapadła uchwała nie wzięcia udziału w nadchodzących wyborach. Uchwała ta będzie jeszcze rozważana na najbliższym posiedzeniu komitetu głównego, które odbędzie się w niedzielę 18 b. m.

W ciągu najbliższego tygodnia, jak to już donosiliśmy wczoraj, zbiorą się sztaby poszczególnych stronnictw celem zajęcia stanowiska wobec wyborów.

Dziś odbędzie się posiedzenie komitetu wykonawczego Stronnictwa Ludowego, 17 b. m. radzić będzie komitet wykonawczy ONR (grupa ABC) 19 b. m. prezydium Z.Z.Z., 20 b. m. komitet wykonawczy Stronnictwa Pracy, 25 b. m. komitet wykonawczy P.P.S.

Jak więc z tego wynika, najszybciej powzięło decyzję Stronnictwo Narodowe, a ostatnia zabierze głos P.P.S.

Do akcji wyborczej przystąpił natomiast cała parą OZN, który ogłosił swój program wyborczy.

Potworny morderca restauratora zawiśł wczoraj na szubienicy

W dniu wczorajszym został stracony w Stanisławowie Michał Miniajłuk, skazany na śmierć za zamordowanie restauratora w Nadwórnie.

Przed egzekucją skazaniec został zbadany przez lekarza, po czym prokurator powiadomił Miniajłuka o terminie egzekucji.

Przy straceniu Miniajłuka asystował Trybunał i komisja lekarska.

Nowy „Eterychny” Puder do Twarzy

Zadziwiający wynalazek paryskiego chemika-kosmetyka

Puder do twarzy dziesięciokrotnie cieńszy i lżejszy niż to kiedykolwiek zostało osiągnięte! Tylko puder utrzymujący się w powietrzu jest zużytkowywany. Na tym polega nowy zadziwiający sposób fabrykacji stosowany przez pewnego paryskiego chemika — przyjęty obecnie przez firmę Tokalon.

DARMO 100.000 SPECJALNYCH PUDELEK

Sprawia to, że puder Tokalon, sprarowany według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Puderu Tokalon, przylega równo i gładko, pokrywając skórę jakby niewidzialną powłoką piękności. Wynikiem tego jest zupełnie naturalnie wyglądająca plekno. Różni się tak bardzo od staromodnych pudrów, które nadawały wygląd „maquillage'u”. Puder Tokalon zawiera poza tym Piankę Kremową, dzięki której trzyma się 8 godzin. W najbardziej dusznej sali restauracyjnej twarz Pani nie będzie nigdy wymagała przypudrowania, jeżeli używa Pani Puderu Tokalon. U siebie przetestujcie go! Cena zł. 1.40 i 2.50, do nabycia wazdnie. Dzięki specjalnej organizacji bada certyfikacja niniejszego pienu może otrzymać Lukrecja Kaszuba Piękność, zawierając 6 próbek Puderu Tokalon w różnych odzieniach, które może sama wypróbować. Koszt zawiera również Odbywasz Koszt Tokalon na dzień i noc. Należy tylko oddać zł. 0.50 w znaczku na koszty przesyłki, opakowania i inne wydatki. „Ontas” oddział 38-P Warszawa, Składowa 6

RADIO

WARSZAWA I (Rassya).

PIATEK, DN. 16 IX 38 R.

6.15 „Kiedy ranne”. 6.20 Muzyka (olityl). 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dzieńnik poranny. 7.15 Koncert poranny. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 — 11.00 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.30 Fragmenty z oper. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Audycja południowa. 13.00 — 15.15 Przerwa. 15.15 Audycja dla dzieci. 15.30 Rozmowa z chórami. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Koncert orkiestry mandolinistów. 16.45 Pogadanka. 17.00 Muzyka taneczna (płyty). 18.00 Chemia z zagadką życia — pogadanka. 18.10 „Czarny ekspres” — audycja muzyczna o sławie. 18.45 Nowości literackie. 19.00 Koncert kameralny 19.25 Pogadanka aktualna. 19.35, Wspomnienia z wakacji — koncert rozrywkowy. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Audycja dla wsi. 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 Koncert symfoniczny. 22.55 Przegląd prasy. 23.00 — 23.15 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (Mokotów).

13.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 14.00 Parę informacji. 14.05 Program na jutro. 14.10 Koncert solistów. 15.00 Wiadomości sportowe. 15.05 Trio Polskiego Radia. 16.00 — 17.00 Przerwa. 17.00 Pogadanka aktualna. 17.10 Muzyka kameralna. 18.30 Muzyka lekka i taneczna (płyty). 19.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 „Publiczka w Zoo” — felieton. 22.15 — 23.55 Muzyka lekka i taneczna (płyty).

plac i przeproszenie... Ale gdzie tam!

Czy Wysoki Sąd wie co mi odpowiedział?

— A idź pan na złamanie karku! Ale lalki nie oddam!

Zła krew mnie zalala! Więc, że ja odchodzę to nie? Tylko o lalkę jej się rozchodzi?

Nie strzymałem proszę sądu! Złapałem pannę za kok i faktycznie, może trochę za mocno, trzasnąłem ją o ścianę!

Ale niech Wysoki Sąd zrozumie moją sytuację! Zwyczajnego pajaca więcej ode mnie się szanuje?! Mnie się z mieszkania wypuszcza i tylko pajaca trzymają?!...

Milcząc dotychczas oskarżycielka, panna Julcia, pogardliwie wzruszyła ramionami:

— Lalki nie chciałam oddać, bo w nią swoją robotę i swój towar włożyłam! Cała była pospruta, jak mi ją pan przyniósł. A pana z jakiej racji miałam zastrzymywać. Nie będzie ten chłop, to będzie inny! Chce odejść, to niech idzie na zbity łeb! Ja tam nikogo trzymać nie będę!

Nanolem Sadek.

Wesoły Kacik

Lalka z galganów

— Wysoki Sąd się zapytuje, czy przyznaje się do winy? — powtórzył pytanie sędziego pan Antoni, oskarżony o pobicie swojej „prawie narzeczonej”, panny Julci. — Owszem, przyznaję się. Zawiniłem. Ale nie tym, proszę sądu, że ją stłukłem, bo jej się ucziwie należało, tylko tym, że jej lalkę kupilem.

— Jaką lalkę?

— Pajaca z galganów. Takiego, co to się dla upiększenia między poduszki na łóżko, albo też otomanę kładzie.

3 złote 50 mniej kosztował. I jeden diabeł wie, po co go kupilem! Myślałem, że się panna Julcia wzruszy i mi więcej serca okaże.

A tymczasem co się dzieje, proszę sądu!

Panna Julcia, zamiast pajaca między poduszki położyć, zaczęła go przerabiać, poprawiać...

Przychodzę do niej wieczorem, a ona nawet na mnie nie spojryła. Czasu nie ma. Wciąż pajacem zajęta. Pruje go, szyje, do pierai tu!

A ja siedzę z założonymi rękami, jak bezrobotny.

Az mnie w końcu zdenerwowało.

— Panno Julcio — mówię — odłóż że panna tego pajaca i zajmij się troszkę mną. Od czasu, jak ten pajac tu jest, to ja jestem pieś! Ani się przysunąć, ani pogadać, wciąż panna Julcia tylko pajacem zajęta.

— Bo ładny. To się nim baw.

— Ale ja też ułomek nie jestem! Czy to nie lepiej ze mną się zabawić? Przecie on jest z galganów, a ja jestem z żywego mięsa.

A ona mi, proszę sądu, na to odpowiada:

— Pan Antos jest z mięsa, ale ty galgan! A z resztą — powiedz — wołę lalkę! Bo jej woda nie czuła i podłogi błotem nie powala, jak pan Antos, że co dzień muszę szorować!

Tak mi, proszę sądu, powiedział! Ze woli pajaca ode mnie! I ja głupi za tego drania 3,50 dałem! Zeby mi konkurencję robił!

Uklucie w sercu poczułem. Ale próbowałem najpierw przemówić łagodnie.

— Panno Julcio — mówię — Niech panna Julcia odłoży pajaca, bo sobie pójdę. A pajac ani ledów, ani kina nie zafunduj!

A ona na to:

— Ale tej trzech kotletów, jak pan Antos, na kolację nie wróbie.

Zakołalo mnie, proszę sądu! Już do tego doszło, że mi te parę przypalonych kotletów wymawia. Czeka! — myślę — Dam ci sikole! Plakać zara będziesz!

Podniosłem się obrażony i mówię:

— Między nami wszystko skończono! Proszę mi oddać tego pajaca i znać panny nie chcę! Odchodzę na zawsze.

Widzę sobie, teraz się zacznie

Tajemnica Czarnej Damy

K. RYLSKI

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Poradcki udał się do biura, gdzie przyjął inspektora Puchałę. Opowiedział mu o jakiejś tajemniczej damie, ale w opowiadaniu, przeplatany prawdą i kłamstwami, unikał wszelkich szczegółów, które mogłyby wprowadzić policję na trop Ireny. Wreszcie Puchała zapytał:

— A jak to było owego wieczora, gdy pan nagle zamknął?

— Owego wieczora?... Owego wieczora... — zasłonił „Poradcki” swą twarz, jak gdyby chciał od siebie odpedzić jakieś straszliwe wspomnienia.

„Poradcki” — Sławeta zamilkł, a po chwili milczenia Puchała podjął znowu rozmowę:

— Panie dyrektorze, skąd wziął się wtedy w pańskim mieszkaniu obszarnek Zabłuka? Czy znał go pan przed tym? Czy był z panem w jakichś stosunkach handlowych?

Gdy padło nazwisko Zabłuki, odskonił nagle Poradcki swe oblicze, spojrzawszy zdumiony na Puchałę i zapytał:

— Kto taki? Jak się ten pan nazywa?

— Zabłuka, Stanisław Zabłuka, ziemianin z Sosnowki... Czy nic pan o nim nie słyszał?

— Zabłuka, Zabłuka... — powtarzał Poradcki, jak gdyby chciał sobie coś przypomnieć.

Puchała widział jednak, z jakim trudem przyszło mu to. Łatwo można spostrzec, z jakim wysiłkiem przypomina sobie „Poradcki” to nazwisko. Twarz Poradckiego wyciąga się chwilami, jak maska... Oczy jego wylazły na wierzch. Puchała dziwił się, czemu to lekarz pozwolił mu już wyjść z domu, skoro stan jego jest jeszcze tak ciężki... Tak, sprawa wrażeń zupełnie nienormalnego... Puchała postanowił zwrócić uwagę na to lekarza i pani Haliny: trzeba oszczędzać nieszczęśliwego.

Puchała lituje się nad tym człowiekiem: aczkolwiek zależy mu tak bardzo na tym, by dowiedzieć się szczegółów, to jednak widzi się zmuszonym zrezygnować dzisiaj z dalszego śledztwa. Trudno, czekał już tak długo, zaczeka jeszcze trochę...

Powoli zaczyna zbierać swoje protokoły, wkłada je do teczki, a jednak, spoglądając na zmienioną twarz Poradckiego, zapytał raz jeszcze:

— No, jak tam panie dyrektorze, czy przypominał już sobie pan?

Wydaje mu się, że „Poradcki” wcale nie słucha jego pytania, szepce coś pod nosem, jak gdyby do siebie:

— Zabłuka... Zabłuka...

Nagle ogarnął go wstrząs, jak gdyby zbudził się z jakiegoś letargu... Twarz jego pokryła się rumieńcem. Oczy jego zajaśniały, odezwał się więc:

— Tak, tak, przypominam sobie... Zupełnie

dokładnie... Ma pan myśli tego człowieka, którego oni obrabowali, przypominam sobie, Zabłuka...

Puchała, który wstał już i miał zamiar odejść, usiadł znowu, przysunął się do biurka, nachylił się, chcąc lepiej łowić każde słowo:

— A więc obrabowali go w mieszkaniu pana? — zapytał raz jeszcze. — Ale któż to są oni? Przecież dotąd mówił pan tylko o niej, o tej jednej kobiecie... Czy zna pan osobiście Zabłukę?... W jaki sposób przybył do pana?

Puchała zarzuca go pytaniami, w obawie, by znowu nie stracił wątku sprawy.

— A więc obrabowali go? — zapytał „Poradcki” zdziwiony.

— Niestety, nie tylko obrabowali... Zabłuka zmarł w pańskim mieszkaniu — powiada Puchała, obawiając się jednak, czy te słowa nie wywołają nowego wstrząsu.

Ale Poradcki zrywa się z miejsca i krzyczy:

— Mój Boże, a więc jednak zamordowali go!

— Nie wiemy, czy go zamordowali, czy sam zmarł. Lekarz stwierdził co prawda, że nieszczęśliwy zmarł z przerażenia... Proszę pana bardzo, niech się pan uspokoi i opowie mi, jak do tego doszło? Kto to wzywał telefonicznie pomocy?

— A więc ten nieszczęśliwy zmarł — westchnął Sławeta — „Poradcki”. — I to u mnie w domu!

— Sądziłem, że już panu o tym mówiono... — Zmarł u mnie w domu — wzdycha „Poradcki” i jak gdyby wcale nie słucha tego, co mówi Puchała.

Puchała czeka spokojnie, aż uspokoi się. — Panie dyrektorze... Co było nie jest... Nie wróci... Zabłuka nie zmartwychwstanie... Sprawiedliwość wymaga tego, by złowic winnych i ukarać... Proszę więc ułatwić mi zadanie i opowiedzieć, jak to wszystko było. Skąd znalazł się on u pana w mieszkaniu?

Jak widać, Sławeta — Poradcki uważał, że już czas pogodzić się z tą myślą, iż Zabłuka nie zmartwychwstanie. Zresztą nigdy go nie widział. Uspokoił się więc trochę i powiedział:

— Przyprowdziła go do mnie. Przed tym nigdy go nie znałem...

— Kto go sprowadził? — zapytuje znowu Puchała.

— Ona... Irys...

— Acha... A po tym? Kto wołał telefonicznie o pomoc?

— Ja... Ja... — zawołał „Poradcki”. — Tak, ja chciałem wołać o pomoc...

— W jakim celu?

— Bo chcieli obrabować Zabłukę... U mnie w domu... W mojej obecności...

— Któż to są oni?

— Było dwóch osobników... W masce... Z rewolwerami w ręku...

Inspektor Puchała spogląda na niego zdumiony. Jak widać, tego się nie spodziewał. Zapytał więc:

— Dwóch bandytów? Jaki związek ma to z Irysem?

— Tak, tak, to ma z nią związek, bowiem dopiero wówczas zrozumiałem, z kim mam do czynienia...

— Może opowiedziałby mi pan szczegółowo wszystkim?

— Tak, przypominam sobie wszystko dokładnie... Zabłuka przybył w towarzystwie Irysa... Pojechał z nią rozmawiać o budowaniu pałacu obok jego majątku...

— Acha, a więc ona знаła Zabłukę?

— Oczywiście...

— I ci dalej?

— Nagle ktoś zapukał do drzwi, do mieszkania wpadło dwóch zamaskowanych osobników... Domagali się pieniędzy... Pamiętam, jak ten nieszczęśliwy przeraził się... Pobiegiem do telefonu... Oderwali mnie... Ona im pomagała...

— No? I cóż dalej — słucha w najwyższym napięciu Puchała, widząc, że „Poradcki” zamilkł na chwilę. — A czy nie wie pan, kim są ci dwaj osobnicy?

— Nie... To byli zwykli bandyci... Chciałem biec do okna i krzyżeć. Nie pozwolili mi jednak... Krzyknąłem do Zabłuki, by dał im pieniądze, i w taki sposób ratował siebie i mnie. Sądziłem, że otrzymają pieniądze i odejdą, a wtedy wezwą policję...

— No, co dalej?

— Nagle słyszę jak jeden z bandytów powiada do Irysa wskazując mnie: tego musimy zabrać ze sobą... Bronilem się... Więcej nic nie wiem... Ach, głowa...

— Tak bardzo pana boli? — zapytał niespokojnie Puchała.

— Strasznie — wzdycha Poradcki. — Jak gdyby jakiś ogień palił mnie we wnętrzu... Panie inspektorze, jestem kaleką, zrujnowanym człowiekiem... Lekarz oszukuje mnie i moją żonę... Wszyscy mnie oszukują... Sądzę, że najlepszym wyjściem dla mnie, jedynym wyjściem jest samobójstwo...

Puchała poczyną znowu pocieszać go, ale jak widać sam nie wierzy temu wszystkiemu, co mówi... Ujrzał znowu nieprzytomnego chłopca z Miłkowską, jest przekonany, że również i „Poradcki” nie wróci nigdy do siebie...

Ale tak jak przed tym, tak i teraz minęła depresja... Stało się to szybciej i wcześniej, aniżeli Puchała sądził.

(Dalszy ciąg jutro).

Tajemnica telegramu Nr. 11

który zdecydował o przyłączeniu się Stanów Zjednoczonych do wojny światowej

— Jednakże, gdy mi pan przesłał tekst ostatniej depezy wysłanej przez Zimmermanna na adres Bernstorffa (ambasadora niemieckiego w St. Zjednoczonych) za pośrednictwem naszego ambasadora w Berlinie, rozszyfrują ją w mojej obecności.

Rząd amerykański zgodził się na to i ambasador Page jest z całą pewnością jedynym cudzoziemcem, któremu było danym przekroczyć jedyne w swym rodzaju sanktuarium, mia nowicie, Intelligence Service.

Przy jednym z biurków siedział jakiś mężczyzna w okularach, otoczony swoimi współpracownikami.

Na biurku leżała depeza do Bernstorffa zakomunikowana przez Gerrarda. Oto jej szyfrowany tekst:

„Berlin 27. 5. 17 20.
129438745289045 98271 8521569
056509812456 0984321504 9833
193246650982398234 8 39 89043

— Proszę mi podać wariant numer 42 — polecił mężczyzna w okularach jednemu ze swoich współpracowników.

Następnie zwracając się do swego dostojnego gościa, wyjaśnił:

— Telegram został wysłany 27-ego o godzinie 8 wieczorem. Z dodatku do szyfru wynika, że należy zastosować do rozszyfrowania tej depezy wariant, który proszę...

Jeden z współpracowników wyjął kartotekę oznaczoną numerem 42 i zasiadł przed maszyną do liczenia. Na oczach zdumionego pana Page poświęcił się ciekawej i zawilej pracy, której każdą fazę wyjaśniał ambasadorowi mężczyzna w okularach.

Po trzech godzinach usilnej pracy zdołano otrzymać dokładną treść telegramu, który brzmiał:

„Zimmermann do Echarđta przez Bernstorffa.

Ścisłe tajne, rozszyfrować ma tylko adresat. Proszę spalić wszystkie kompromitujące instrukcje. Instrukcje mają być rozgłoszone dopiero gdy wypo wiemy wojnę Stanom Zjednoczonym. Zachować w ścisłej tajemnicy telegram numer 11...

— Dziękuję — oświadczył ambasador amerykański, gdy mężczyzna w okularach odczytywał mu to — To mi wystarczy...

Opuściwszy zaś gmach Intelligence Service wysłał depezę do Białego Domu w którym do niósł, że był obecny przy rozszyfrowaniu depezy do Bernstorffa i że metody zastosowane przez Anglików nie podlegają żadnej dyskusji.

Wobec takich dowodów Wilson, który wahał się do ostatniej chwili, zgodził się zanieść...

Jak tylko do Niemiec dotarła wiadomość o rozszyfrowaniu tej depezy władze niemieckie zaczęły szukać tego, na którego by można było zważyć winę za to. Wzięto pod uwagę wszystkie możliwości. Nie pomyślano tylko o tym, że szyfr mógł być przejęty przez nieprzyjaciela. Duma niemiecka przeszkodziła kierownikom niemieckiej floty państwowej wziąć pod uwagę tego, że główny szyfr, nad którego opracowaniem pracowano całymi latami i którego pilnowano jak oka w głowie, został przejęty przez Anglików.

Znajdujemy się obecnie w posiadaniu treści depezy wymienionych wówczas między niemieckim ministerstwem spraw zagranicznych, a rozlicznymi ambasadami niemieckimi. Czytanie ich jest tym pikantniejsze, jeśli weźmie się pod uwagę, że zarazem depeze nadawców jak i odbiorców były przejmowane i rozszyfrowywane przez Anglików i Amerykan.

Zresztą Anglikowie nie zamierzali rozproszyć złudzeń Niemców nie zamierzali nasunąć im przypuszczenia, że szyfr ich został przejęty. Należy więc ogłosić w jaki sposób zaznajomili się z treścią depezy numer 11, należało jednak uważać tak sprytnie, aby nie wyjawić w ten sposób...

I na to znalazł się sposób.

Jeden z większych dzienników amerykańskich podał wiadomość rzekomo z wiarygodnego źródła angielskiego, w którym rzekomo podawał szczegółowo jak to jednemu z agentów państw sprzymierzonych, doskonalemu elektrotechnikowi, udało się zakraść do gmachu ambasady niemieckiej w Meksyku przywłaszczyć sobie teczkę ambasadora i sfotografować wspomniany telegram

Aby jednak całkowicie dezorientować Niemców inny dziennik amerykański podał inną wersję. Telegram został wysłany z Berlina do Waszyngtonu, skąd Bernstorff wysłał ja Eckhardowi przez specjalnego kuriera. Jeden z agentów państw sprzymierzonych zdołał w pewnej chwili przywłaszczyć sobie teczkę, którą wiozł kurier i podłożyć inną, podobną do niej do złudzenia.

Mimo to w parlamencie niemieckim odbyło się tajne posiedzenie, które było jednym z najburzliwszych podczas wojny. Opocznia gwałtownie atakowała Zimmermanna z powodu ujawnienia tej tajemnicy dyplomatycznej. Po wielu gwałtownych interpelacjach zabrał głos Zimmermann, który złożył następującą deklarację:

— Nie jest wprost do uwie-

żenia, że telegram ten dostał się w niewłaściwe ręce. Rozumiejąc jego doniosłość, wysłałiśmy go jednocześnie trzema różnymi drogami: przez Amerykę Północną, przez Szwecję i przez urząd telegraficzny w Waszyngtonie...

— Doskonale pomysł! — przerwał jeden z posłów, zrywając się z miejsca — i dziwi się pan jeszcze, że przejęli go Amerykanie.

Zimmermann odparł z uśmiechem:

— Ma pan rację, przejście depezy nie było trudne, ale była ona przecież szyfrowana!

— A pan przypuszcza, że nie można rozszyfrować tego tekstu.

— Nie — odpowiedział ze stanowczością minister.

— A to dla czego?

— Nie mogę panu udzielić bardziej szczegółowej odpowiedzi. Niech ponownie przyjmą tylko do wiadomości, że nie sposób rozszyfrować naszego wielkiego szyfru.

Mimo tego zapewnienia Intelligence Service znajdowało się w posiadaniu komi słynnego szyfru i mogło obecnie rozszyfrować bez trudu najbardziej tajne depeze wysyłane przez niemieckie ministerstwo spraw zagranicznych do niemieckich ambasadatorów za granicą.

Znajomość tego szyfru dawała Sprzymierzonym taką przewagę nad nieprzyjacielami, że zdołaliby prawdopodobnie pokonać Niemcy nawet bez pomocy Stanów Zjednoczonych. Interwencja Ameryki przyspieszyła tylko bieg wydarzeń.

KONIEC.

Kalendarz dnia

PIĄTEK

16 WRZEŚNIA

Korneliusza Cypriana.
Słowiański: Sędzi sława.
Słońca wsch. 5.11, zach. 17.51.
Księżycza wsch. 2.17 zach. 12.44.

KRONIKA HISTORYCZNA

1668. Jan Kazimierz składa koronę.
1825. Zmarł poeta Franciszek Karpiński.
1917. Ogłoszenie pierwszej republiki w Rosji.
1920. W bitwie z bolszewikami pod Chochoniowem zginęła „Bateria śmierci” z 79 żołnierzami.
1926. Wybór Polski do Rady Ligi Narodów.
1934. Wielkie zwycięstwo w „Challenger” w 1934 r.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Kto pracował w lecie, temu powie wrzesień:
Ciesz się gospodarzu, flusta będzie jesień.

RADY PRAKTYCZNE:

Plamy na białźnie przydzielone żelazku. Rozpuść zimną wodą 1 p. sy-pac soję i wystawie na słońcu.

Poradnia życiowa Rolfa Nelsona

Kierowniczka szkoły. Maż Pani jest chory i wyczerpany i stąd ta pobudliwość do ciągłych sporów. Takiego stanu jaki jest obecnie u męża, nie wolno lekceważyć ani też jeszcze podsycać odpowiedziami, które go drażnią. Musi Pani bezwzględnie ustępować i przemilczeć choćby nawet czuła, że dzieje jej się wielka krzywda. Pani nerwy są zdrowsze, w ogóle jest Pani wytrzymalsza i dlatego musi Pani poświęcić niejedno, by uratować męża. Wyczuwam, że stosunki materialne są u Pani nieszczęśliwe i wiem, że nie może Pani sobie pozwolić wysłać męża do sanatorium, więc jedynym wyjściem jest w domu urządzenie tak by miał przede wszystkim spokój i dobrze się odżywiać, a czas zrobi swoje. Wiem na pewno, że dojdzie do zupełnej równowagi. **Przejmuję 3 - 7, Warszawa, Zielna 4 - 6.**

Więć bez opieki lekarskiej!

Jelenie skoki polskiej medycyny i... żółwi krok polskiego szpitalnictwa

W ubiegłą sobotę p. wiceminister op. społ., dr. Piestrzyński, dokonał w Warszawie otwarcia pierwszej Wystawy Szpitalnictwa, którą zainstalowano w lewym skrzydle wspaniałego gmachu przyszłego, największego szpitala wojskowego, obliczonego na 3 tys. łóżek, a mieszczącego się przy ul. 6-go Sierpnia. Nawiastem mówiąc, budowa

tego szpitala będzie całkowicie ukończona na wiosnę 1939 r. Po wstępnych przemówieniach i czynnościach, związanych z otwarcie Wystawy, zabrał również głos plk. dr. Miszewski, prezes zarządu Wystawy, który podniósł olbrzymie znaczenie szpitalnictwa w dziedzinie obronności kraju, podkreślając przy tym, iż zadaniem Wystawy jest między innymi spopularyzowa-

nie wśród najszerszych warstw społeczeństwa słowa „szpital”, jak również zaznajomienie tych warstw z postępem polskiej medycyny. **MAMY SIĘ JUZ CZYM POCHWALIĆ...** A przynależny, że postęp ten jest istotnie nie mały. Wśród wielu niezmiernie ciekawych eksponatów Wystawy, świadczących wymownie o wspaniałym rozwoju polskiego lecz-

nictwa oraz wysokim poziomie rodzimego przemysłu, oglądamy np. kompletne instalacje roentgenologiczne, całkowicie wykonane w kraju, dalej — najróżniejszych rodzajów stoły, łóżka i fotele chirurgiczne, jeszcze dalej — setki skomplikowanych maszyn i narzędzi: bormaszyny, piłki, strzykawkę, cęgi, skalpel i t. p.

Wśród chmur i poprzez śnieżyce

szybował balon „L.O.P.P.” do zwycięstwa

Na zdjęciu — balon „L. O. P. P.” w momencie startu do lotu w Liege. W gondoli od lewej: inż. Janik i kp. Janusz.

SOFIA. Kpt. Janusz z załogi balonu „LOPP” udzielił korespondentowi sofijskiemu PAT

wywiadu, w którym oświadczył: — Byłem w Belgii świadkiem

dużego zainteresowania ze strony publiczności zawodami Gordon Bennetta. Spotkaliśmy się tam z niezwykle serdeczną manifestacją kolonii polskiej. Wystartowaliśmy o godz. 17.58 dn. 11 b. m. jako ostatni z kolei. Niebo było zachmurzone. Dołem słabe wiatry. Wchodzimy więc od razu na 1000 m. Tam zastajemy wiatr szybszy ze skretem w prawo. O godz. 23 przekraczamy Ren na wysokości 1500 m. Nieco później spotykamy 2 balony, które mijamy, nie mogąc ich rozpoznać. O godz. 1.30 przekraczamy linię światła lotniczych we Frankfurcie hannowerskim. O godz. 4.30 pod wpływem wschodzącego słońca nabieramy wysokości, dochodząc powoli do 3.500 m. Warunki trudne. Wysoko chmury. Ziemia przesłonięta chmurami.

Byłem w Belgii świadkiem dużego zainteresowania ze strony publiczności zawodami Gordon Bennetta. Spotkaliśmy się tam z niezwykle serdeczną manifestacją kolonii polskiej. Wystartowaliśmy o godz. 17.58 dn. 11 b. m. jako ostatni z kolei. Niebo było zachmurzone. Dołem słabe wiatry. Wchodzimy więc od razu na 1000 m. Tam zastajemy wiatr szybszy ze skretem w prawo. O godz. 23 przekraczamy Ren na wysokości 1500 m. Nieco później spotykamy 2 balony, które mijamy, nie mogąc ich rozpoznać. O godz. 1.30 przekraczamy linię światła lotniczych we Frankfurcie hannowerskim. O godz. 4.30 pod wpływem wschodzącego słońca nabieramy wysokości, dochodząc powoli do 3.500 m. Warunki trudne. Wysoko chmury. Ziemia przesłonięta chmurami.

O godz. 11 pierwszy krytyczny moment. Górne chmury przesłaniają słońce. Balon się oziębia. Zrzucamy około 140 kg. balastu. Jesteśmy już przy połowie zabranego balastu.

O godz. 12-tej osiągamy 4500 m. Znow chmury górne. Ponownie wyrzucamy 100 kg. balastu. Trzymamy się już tylko w chmurach.

Około godz. 16 blisko Bratisławy dostajemy się w śnieżyce. Schodzimy na 800 m. Pozostaje nam zaledwie 70 kg. balastu.

Idziemy znow na wysokości 5000 m. Trzeba ratować co się da. Śniegi zduszają znow ku ziemi. O godz. 3 jest bardzo źle. Wyrzucamy co można i jedziemy jeszcze raz w górę.

Jesteśmy o 4-tej na 5700 m. Z obawą patrzymy, czy zejście słońce z górnych chmur. Chmury są na 7000 m. i mają kierunek boczny do naszego wiatru. Kilka razy lawirując, przedzieramy się w samym pełnym słońcu do godz. 7.30.

Jest to ostatni nasz wysiłek. Każda godzina daje nam 60 km, najmniejsza jednak zmiana skoń czy nasz lot. Dostajemy śnieg. Ziemia cała w chmurach śniegowych. Wyrzucamy ostatnie rzeczy, nic to jednak nie zmienia sytuacji.

Spadamy z dość dużą szybkością i lądujemy w rzece Widłami 15 km. na południowo-wschód od miasteczka Trojan.

Ludzie, nadbiegli z sąsiedniej wioski, pomogli wydobyć sprzęt z rzeki, rozłożyli i wysuszyli. Ludność i władze przyjęły nas tak, że czuliśmy się przez cały czas, jak w domu.

Władze przybyły na miejsce lądowania w pół godziny po lądowaniu. Jesteśmy trochę niespokojni o wynik. Liczyliśmy, że dociągniemy do wieczora, tymczasem musieliśmy lądować już o godz. 7.45.

Na małej wokandzie...

Zywiolowa nienawiść

czyli: „O Tupmanie, siedlisku wad”

(A. E.) Jan Jakobiński Tupman obrazil pana Dawida Zelechowskiego.
Dyszący zemstą wrócił pan Dawid do domu. Siadł przy oknie i usiłował ukoić wzburzenie lekturą gazety. Ale nie mógł usiedzieć na miejscu i był bardzo zadowolony, gdy odwiedził go Hieronim Kon.
— Dobrze, że jesteś! — zawołał pan Dawid. — Mam dla ciebie interes. Chcesz zarobić u mnie pięć złotych?
— Chce. Ale za co?
— Zebyś dał po pysku Jakobiemu Tupmanowi.
— Moge mu dać.
— Ale tu nie chodzi o zwycajne dać. Trzeba mu tak dać, żeby mu się zimno zrobiło przed oczami.
— Dam mu jak się należy.
— Hieronim, ty mu nie dasz tak, jak ja chcę. Ja chcę żebyś mu dał po mordzie, żeby mu napuchła. Z nienawiścią żebyś mu dał!
— Jak ja mu mogę dać z nienawiścią, jeżeli co ja do niego mam?
— O to właśnie chodził! Dlatego muszę cię przygotować. A więc słuchaj uważnie: Tupman jest świnią.
— Aha.
— Tupman jest łobuz. Tupman jest cham. Tupman jest ordynus.
— Hm.
— Tupman jest swolocz. Tupman jest świńtuch. Rozumiesz?
— Tak.

— Tupman jest złodziej! No, Hieronim, co ty sądzisz teraz o tym człowieku?
— Nienawidzę go.
— A jak ty go nienawidzisz?
— Strasznie.
— No to dobrze! — zatarł ręce pan Dawid. — Masz tu pięć złotych. A teraz idź i daj mu po pysku, tak, jak on na to zasługuje.
Obaj panowie ruszyli na miasto i zatrzymali się na ulicy, którą pan Tupman zwykł był wracać do domu.
Czekali niedługo. Gdy jednak wynajęty pan Hieronim ujrzał swą ofiarę, rzucił się do ucieczki, jak szalony.
Pan Dawid dogonił dezertera dopiero na drugim końcu miasta. Chwycił go za rękaw i krzyknął:
— Dlaczego uciekłeś? Nędzne stworzenie, psia krew! Dlaczego mu nie dałeś po pysku? Gdzie jest twoja nienawiść?
— Nie gniewaj się Dawid — odparł zdyszany pan Hieronim. — Musisz mnie zrozumieć. Właśnie o tę nienawiść się rozchodziło! Ja go tak nienawidzę, że prosto patrzeć na niego nie mogłem.
Z uwagi na to, że pan Hieronim nie chciał zwrócić otrzymanych pięciu złotych, pan Dawid skierował sprawę na drogę sądową.
Sąd jednak powództwo oddał.

DINOL — DONT rzeczywiście najlepsza PASTA do **ZĘBÓW**

KASZEL LPORCZYWY ŁAGODZI I USPAKAIA **SYROP ŻYWKOSTU ŚWIEŻEGO** Mgr. E. GOBIECA SPRZEDAŻ: APTEKI I DROGERIE. SKŁAD GŁÓWNY W. WA MIODOWA 14. Flakon 3 złote.

Zawartość kosztów do papieru

przyczyni się do uzupełnienia bibliotek żołnierskich

W dniu dzisiejszym rozpoczyna młodzież szkolna w całej Polsce kilkunastodniową zbiórkę makulatury na rzecz książki dla żołnierza. Hasło do tej godnej ze wszechstron poparcia akcji rzucił w słowach: „MŁODZIEŻ SZKOLNA ZAMIENIA ZUŻYTE ZESZYTY NA KSIĄZKI DLA BIBLIOTEK ŻOŁNIERSKICH I C H” POLSKI BIAŁY KRZYŻ, który — jak to powszechnie wiadomo — współpracuje z czynnikami wojskowymi na polu szerzenia oświaty wśród żołnierzy.

Wymaga szerszego omówienia. Te bowiem stare, zdawałoby się całkowicie bezużyteczne papiery, przeczytane gazety, skrawki papieru i t. d. które nieraz są istną zawadą w naszych domach — posiadają swoją wartość.

Ocenili już dawno państwa zachodnie — europejskie zawartość kosza do papieru, będącego niewyczerpanym źródłem surowca. U nas jednak dziedziina ta leży martwym odłogiem, odbija się fatalnie na naszym krajowym rynku papierniczym, który, nie mogąc zaspokoić swoich potrzeb wewnątrz, zmuszony jest importować z zagranicy wielkie ilości makulatury. W zeszłym tylko roku sprowadziliśmy jej aż 25.735 tony za ogólną sumę 2.390 tys. zł.

Cyfry te mówią same za siebie... Toteż na tym tle akcja białokrzyżska wydaje się być wprost konieczna. Zezwoliło na nią Ministerstwo W. R. i O. P., rozumiejąc jej doniosłość w życiu młodzieży szkolnej, która na pewno nie poskapi trudu w celu zebrania jak największej ilości makulatury na ten smutny cel. Uzyskany bowiem dochód ze sprzedaży wszystkich tych papierów przeznaczył Polski Biały Krzyż na zakup książek dla bibliotek żołnierskich, odgrywających tak bardzo wielką rolę w szerzeniu oświaty wśród szeregow żołnierskich. (W. S.)

W Łucku odbyły się uroczystości, dla uczczenia jubileuszu 50-lecia kapłaństwa ordynariusza Diecezji łuckiej J. E. ks. biskupa dr. Adolfa Szelażka.

Zdjęcia nasze przedstawiają w fotomontażu poszczególne fragmenty uroczystości.

Strona górna od lewej — Po uroczystym powitaniu przy bramie tryumfalnej, J. E. ks. Prymas Kardynał Hlond odjeżdża w towarzystwie woj. Hanko Nowaka na uroczystości jubileuszowe.

Strona górna — zdjęcie prawe — Dostojny Jubilet J. E. ks. biskup Szelażek przyjmuje ży-

czenia jubileuszowe młodzieży szkolnej wołyńskiej.

Strona dolna od lewej — Ks. biskup jubilat od ołtarza polewskiego na pl. Katedralnym błogosławi zgromadzone tłumy wiernych relikwiami św. Andrzeja Boboli.

Strona dolna — zdjęcie prawe — czoło procesji jubileuszowej, zdążającej z pałacu Biskupiego do katedry łuckiej. W pierwszym rzędzie postępują: ks. Prymas kardynał Hlond, nuncjusz apostolski msgr. Cortesi, senator Janusz Radziwiłł (w mundurze Kawalera Maltańskiego) oraz dostojnicy kościoła.

W Wilnie odbył się z udziałem 10 tysięcy uczestników, III-ci Ogólnopolski Zjazd Związku b. Ochotników Armii Polskiej.

Reprodukujemy w fotomontażu poszczególne momenty uroczystości zjazdowych, którym udzielił swego protektoratu Pan Marszałek Edward Śmigły - Rydz.

Na lewo — fragment z uroczystego nabożeństwa w Ostrej Bramie, celebrowanego przez J. E. ks. metropolitę Jabrzykowski. Podczas nabożeństwa nastąpiło zawieszenie przy cudownym obrazie Matki Boskiej Ostrobramskiej, jako votum b. Ochotników Armii Polskiej, ryngrafu, przyniesionego przez pieszy patrol ze Lwowa.

Na prawo — góra — przebieg marszu pocztów sztandarowych, w pierwszym rzędzie b. ochotnicy — górale.

Na prawo — dół — hołd i złożenie wieńców na płycie Mauzoleum ze Sercem Marszałka Józefa Piłsudskiego na Rossie, przez Zarząd Główny Związku z prezesem gen. Bohaterowiczem na czele.

Paryż i Londyn za plebiscytem

„Nie ma ani chwili do stracenia“

PARYŻ. W stanowisku i tendencjach polityki francuskiej w stosunku do Czechosłowacji dokonała się w ciągu ostatniej doby daleko idąca ewolucja, której pierwszą oznaką można było dostrzec już w nocy po oświadczeniu premiera Dauladiera, że Francja wystąpiła pod adresem Rządu Czechosłowackiego z apelem, aby zachował umiarkowanie i rozwagę.

Argumenty publicysty Stefa na Lausanne w „Matin“, który otwarcie wystąpił za zasadą plebiscytu, i naczelnego redaktora dziennika „Le Jour“ p. Balby, który zarzucał Prezydentowi Beneszowi, iż nie dotrzymał on swoich przyrzeczeń, poczynionych w czasie konferencji wersalskiej co do ukształtowania Czechosłowacji na wzór Szwajcarii, zostały podjęte w ciągu dnia przez cały szereg najpoważniejszych dzienników politycznych.

„Le Temps“ pisze, że dążenie partii Henleina do zerwania z Pragą jest dziś oczywiste. Jest rzeczą oczywistą, że kierownicy Niemców sudeckich żądają dziś nie autonomii lokalnej, lecz proklamują wyraźnie oderwanie od Pragi.

Jeden z dzienników Czechosłowackich „Journal des Debats“ pisze, że incydenty, mnożące się od wtorku wieczorem, dowodzą, iż nie ma ani chwili do stracenia, jeżeli się chce zapobiec krwawym zajściom między Czechami i Niemcami sudeckimi.

W tych warunkach odrodziła się na nowo idea plebiscytu, jako sposób, który mógłby złagodzić namiętności i zabezpieczyć zagrożony pokój.

LONDYN. Korespondent P. A. T. donosi: Nie ulega wątpliwości, że zasada samostanowienia ugruntowała się głęboko w ciągu ostatnich czterech dni w umysłach szerokich kół politycznych Anglii i że pomysł odzielenia obszarów sudeckich od Czechosłowacji znajduje coraz więcej zwolenników.

Na wczorajszym posiedzeniu gabinetu brytyjskiego podczas rozważania sprawy czeskiej omawiano również projekt wysłania na teren sudecki komisji międzynarodowej i oddziałów policji międzynarodowej dla odarennienia starć między ludnością niemiecką i czeską. Co do tego projektu nie powzięto żadnej decyzji, uważając, że należy poczekać na rezultaty nowych wysiłków, podjętych w celu uspokojenia sytuacji.

zł. 10.000 na nr. 107048
zł. 5.000 nr. nr. 18483
padło w 7-mym dniu ciągnięcia w kolekturze
„ALJOT“ J. Horodyska i S-ka
Warszawa, Senatorska 37

Kupił gołe ściany choć zapłacił za kino

Ciekawa sprawa o oszustwo przy nabyciu kina stołecznego „Gdynia“ była przedmiotem rozprawy wczorajszej w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Właściciele kina „Gdynia“ Bronisław Darkowski, Maria Darkowska i Karol Rychliński znaleźli nabywcę w osobie Henryka Traczyka.

Ustalono cenę kupna na 27.500 zł., przy czym Darkowski i Rychliński zapewniali, że na kinie nie ciąży żadne zajęcia ani długi z wyjątkiem należności podatkowych, które nie przekraczają 3.500 zł. Traczyk zgodził się dług w tej wysokości przejąć.

W dniu 11 października ub. roku spisano notarialną umowę, mocą której Traczyk stał się właścicielem kina z dniem 16 października. W akcie oświadczone, że cena nabycia wynosi 12.500 zł., z czego 9.000 zł. Traczyk wpłacił weksłami a 3.500 przejął do zapłaty zaległości podatkowych.

W akcie nabycia przemilczano, że Traczyk uprzednio wpłacił gotówką 15.000 zł., aby w ten sposób zmniejszyć opłaty.

skiego, ten oświadczył, iż jest jemu bardzo przykro, ale nic na to poradzić nie może.

Na skutek złożonej przez prokuratora pociągnięta do odpowiedzialności Darkowskich i Rychlińskiego za oszustwo. Prócz tego toczy się dochodzenie o uszczerpienie dochodów skarbowych przez fikcyjne wskazanie ceny kupna.

Na wczorajszej rozprawie Darkowski i Rychliński nie przyznawali się do winy, twierdząc, że Traczyk brał na swoje ryzyko wysokość podatków.

Z zeznań naczelnika urzędu skarbowego okazało się jednak że Darkowski prosił o przesunięcie zwózki na następny dzień, kiedy to zarząd obejmie Traczyk.

Rezerwiści — Niemcy sudeccy odmawiają posłuszeństwa władzom czeskim

BERLIN. Donoszą z Eger: Na terenie Sudetów wojskowe władze czeskie wezwały do szeregów z obowiązkiem natychmiastowego stawienia, mężczyzn rezerwistów.

Prawdopodobnie chodzi tu o wezwania rezerwistów na ćwiczenia, przeprowadzane również w innych okręgach Czechosłowacji.

Jak słychać, wezwania takie otrzymało wiele tysięcy Niemców sudeckich, którzy jednak nie stawiają się do oddziałów armii czeskiej.

Gazy trujące w Chinach stosują obie strony walczące

HANKOU. Komunikat chiński donosi o ostatnich walkach, co następuje: Na południowym brzegu rzeki Jang-Tse natarcie Japończyków na linii Zuicang — Nancang nie powiodło się. Górzysty charakter miejscowości znacznie ułatwia Chińczykom obronę ich pozycji. Sytuacja zostaje bez zmiany.

Na północnym brzegu Jang-Tse walki koncentrują się wciąż dokoła miasteczek Huanmei i Guansin. Oba te miasteczka znajdują się w ręku Japończyków, lecz są izolowane od resz-

ty armii japońskiej i od siebie.

Wczoraj sytuacja przedstawiała się w ten sposób, że w m. Guansin otoczony został oddział japoński, liczący 2 tysiące żołnierzy. Znajdująca się w Huanmei dywizja japońska usiłuje połączyć się z garnizonem w Guansin.

Najbardziej zaciekle walki z udziałem wielkich ugrupowań wojskowych, toczyły się wczoraj pod Szanczen. Straty japońskie wyniosły tam około 5 tysięcy zabitych i rannych. Straty chińskie w kilkudniowej walce

Od wtorku rząd czeskosłowacki powołuje rezerwistów pod broń

MOR. OSTRAWA. Od wtorku południa powołuje się na terenie Śląska Cieszyńskiego rezerwistów na nadzwyczajne ćwiczenia.

Wezwania obejmują około dwóch roczników oraz specjali-

stów broni technicznych. Min. powołano rezerwistów, którzy odbyli ćwiczenia w roku ubiegłym i tych, którzy mają je odbyć dopiero w roku przyszłym.

Nakazy stawienia się w koszarach macierzystego pułku są natychmiastowe. We wszystkich gminach śląskich wezwania doręcza policja i żandarmeria, która przewozi natychmiast powołanych wprost na stacje kolejowe.

W wielu wypadkach nie pozostawia się czasu na pożegnania z rodziną i zlikwidowanie spraw osobistych.

Granica nie jest zamknięta

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne stwierdza, że wiadomość jednej z agencji francuskich o rzekomym zamknięciu granicy niemiecko-czechosłowackiej jest całkowicie fałszywa.

Z. LIRSKI

GDZIE MOJ MAŻ?

TRAGICZNE DZIEJE TROJGA LUDZI, RZUCONYCH NA FALE LOSU

Było to wiosną 1914 roku. Pewnego dnia Wanda Biernacka obudziwszy się z rana stwierdziła z przerażeniem, że jej mąż, Józef nie ma w domu. Wszczęła energiczne poszukiwania, które nie dały żadnego wyniku. Józef znikł jak kamień w wodzie.

W tym czasie Wanda spotkała swego dawnego adoratora, Jana Siwka, który od czasu jej zamążpójścia unikał jej, chcąc w ten sposób o niej zapomnieć. Ale obecnie gdy ją spotkał, w sercu jego odżyła z dawną siłą miłość do Wandy i często ją odwiedzał.

Gdy w prasie ukazała się wiadomość, że w lesie warszawskim znaleziono zwłoki nieznanego mężczyzny, Wanda udała się do prokuratorium i stwierdziła, że to zwłoki jej męża. W drodze powrotnej z prokuratorium zrodziło się w jej umyśle podejrzenie, że zabójcą Józefa jest Jan. To też gdy podczas przesłuchania zapytano ją czy ktoś nie odgrażał się jej mężowi i czy nie był o nią zazdrosny została tym pytaniem całkowicie wytrącona z równowagi. To wydało się posądzając sędziemu śledczemu, który przyparłszy ją do muru zmusił do podania nazwiska i adresu Jana.

Gdy wieczorem Jan przybył do siebie do domu zastał tam dwóch agentów, którzy kazali mu udać się z nimi.

Jan nie mając innego wyjścia, musiał udać się z nimi. Po drodze zastanawiał się nad tym, co się mogło nagle stać? Czy ktoś go zadenuncjował? A może miało to jakiś związek z zabójstwem Józefa? Gdyby jednak tak było, to czego chcą od niego? Czy ma złożyć zeznanie?.. Ale czy wówczas ściągną go do Urzędu Śledczego. Sędzia wskazał mu krzesło, zapalił papierosa, a gdy Jan zajął miejsce, zapytał go:

— Czy pan pali?
— Nie.
— Dziwi chyba pana, dlaczego sprowadzono tutaj pana o tak późnej porze?.. Idzie o drobnostkę... Zaraz pan będzie wolny...

Jan odczuł pewną ulgę... Myślał już, że to coś poważnego, a ten tegi mężczyzna, oświadcza przecie, że to drobnostka...

— Owszem, dziwiło mnie to bardzo — oświadczył Jan. — Czy mogę wiedzieć, w jakiej sprawie tutaj mnie wzywano?

— Powiedziałem panu, jest to drobnostka... Czy znał pan zabitego Józefa Biernackiego?

— Tak, był to mój dobry kolega...
— Tak? Dobry kolega?

Sędzia śledczy wypuścił z ust smugę dymu, spoglądając przez chwilę na papieros, a w końcu zapytał:

— I nigdy pan się z nim nie kłócił?
Jan instynktownie zadrżał. Słowa te sędzia śledczy wypowiedział takim tonem, jak gdyby wiedział, że Jan kłócił się z Józefem z powodu Wandy.

— Tak, jednego razu pokłóciliśmy się.
— Kiedy to było?
— Mniej więcej przed ośmioma miesiącami.
— Czy może mi pan powiedzieć, co było powodem kłótni?

— Drobnostka — odparł Jan, dziwiąc się temu pytaniu.

I nagle przeszła go straszna myśl: Czy tegi ten jegomość nie podejrzewa go o zabójstwo Józefa? Ale podejrzenie to musiałby mu ktoś podsunąć! Przecież sędzia śledczy nie znał go. Jeśli kazał go aresztować, to ktoś musiał mu podsunąć tę myśl, musiał mu opowiedzieć, że egzystuje człowiek nazywający się Jan Siwek, który pokłócił się z Józefem Biernackim z powodu Wandy.

Gdy Janowi przemknęła przez umysł ta myśl, stał się błąd jak płótno, a jego oczy, w których malował się niepokój, spoczęły na tegim mężczyźnie.

Sędzia śledczy ujrawszy nagłą zmianę, jaką zaszła w twarzy Jana, pomyślał z zadowoleniem:

— Złapałem tego ptaszka!..
— Z powodu drobnostki można pokłócić się z dobrym kolegą? — udał zdziwienie sędzia.

— Wówczas była to dla mnie poważna sprawa, ale teraz, teraz uważam to z głupstwo... lekko drżał głos Jana.

— O co panowie wówczas się pokłócili?
— O kobietę... — odparł cicho Jan.

— Kobieta jest u pana głupstwem? Z powodu kobiety niejednokrotnie prowadzono wojny... Kim była ta pani?..

Jana dławilo w gardle. Ogarnął go przemożny strach. Był już teraz przekonany, że sędzia podejrzewa go o zabójstwo Józefa.

— Była to... była to... — jękał się Jan... — była to mego kolegi... obecna żona zabitego...
— Dlaczego pan tak drży? — spojrzał mu sędzia prosto w oczy.

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ataku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej za mąż pójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu z nią się ożenił? Czy tak było?

Agent ujął go za ramię i wyprowadzając z pokoju, krzyknął:

— No, nie gadać dużo! Będziesz już gnął w kryminalne!

Sędzia nie spuszczał z niego przenikliwego spojrzenia. Janowi krew uderzyła do twarzy. Chciał zapytać w jakim celu stawia mu się te wszystkie pytania, bał się jednak wtrącić jakieś zbędne, niepotrzebne słowo.

— Tak, tak było... — odparł szeptem.

— Po tej kłótni staliście się z pewnością zaciekłymi wrogami?

— Nie...

— Nie? To dziwne. Na ogół jak ktoś z kimś się pokłóci, później nie czuje do niego wielkiej sympatii... Czy nie nienawidził pan człowieka, który zabrał panu ukochaną kobietę? Komu będzie pan opowiadał takie bajki... A jeśli kogoś się nienawidzi, to jest się gotowym sprzątnąć go nawet z drogi... Szczególnie jeśli sprawa dotyczy kobiety... Dlaczego patrzy pan na mnie w ten sposób? Czy pan o tym nie wie? Czy naprawdę pan o niczym nie wie? — sędzia śledczy wpił przenikliwe spojrzenie w Janie.

Jan siedział jak na rozżarzonych węglach. Patrzył na sędzię śledczego szeroko rozwartymi oczami i drżał cały.

— Nie wiem, czego pan chce ode mnie... — odparł ciężko wzdychając.

— Nic od pana nie chcę — oświadczył sędzia, który podniósł się z fotela i zaczął spacerować po

pokoju, założywszy ręce do tyłu. — Chcę tylko, aby powiedział pan prawdę.

— Jaką prawdę? — Janowi oczy omał nie wylażyły z orbit.

— No, prawdę...

— Nie rozumiem, o co panu idzie...

Sędzia śledczy złożył się do Jana, położył mu rękę na ramieniu i spojrzawszy mu prosto w oczy, oświadczył:

— Grajmy lepiej w otwarte karty! Przecież i tak pan przegrał...

— Nic nie rozumiem!.. — silnie drżał głos Jana...

— Przecież pan wie o wszystkim. Dziwi mnie pańskie zachowanie. W jakim celu potrzebna panu ta maska? Niech pan się przyzna... Zdarzają się tego rodzaju wypadki... Miłość, zazdrość... hm... człowiek ma nerwy...

Ale do czego mam się przyznać?

— Pan go tam na miejscu... czy gdzieś w mieszkaniu?..

— Jezu Chryste! — zerwał się Jan z krzesła — Pan przypuszcza, że ja... że ja?..

— Nie... Nic nie przypuszczam — odparł ze spokojem sędzia śledczy — Jestem o tym głęboko przekonany...

— Że zabiłem mego dawnego kolegę? — zawołał Jan głosem pełnym rozpacz.

— Krzykami nie zdoła pan zamaskować prawdy. Powiem panu tylko jedno: Jeśli pan przyzna się do winy, kara będzie łagodniejsza...

— Jestem niewinny!.. Jestem niewinny!.. — krzyknął Jan.

— Czy można z panem mówić spokojnie? — sędzia śledczy z powrotem zajął miejsce i zapalił papierosa.

— Ja... Mordercą?.. Jezusie kochany, przecież ja nigdy na nikogo nie podniosłem ręki!

— Proszę odpowiedzieć, dlaczego wywabił pan kolegę z mieszkania akurat o trzeciej w nocy? Co pan mu powiedział? Gdzie pan się z nim udał?

— Nie spotykałem się z nim od siedmiu miesięcy — otarł pot z czoła Jan.

— Pan kłamie. Spotkał się pan z nim w nocy na czternastego kwietnia. Tej nocy pan go gdzieś wywabił i zamordował...

— Mogę wezwać świadków, którzy zeznają, że tej nocy spałem w domu — rzekł Jan zdławionym głosem.

— Kim są ci świadkowie?

— Mój brat i bratowa.

— Brat nie jest miarodajnym świadkiem. Zresztą pomówimy jeszcze o tym. Pytam tylko pana o jedno: czy przyznaje się pan do tego, że nienawidził pan swego dawnego kolegę?

— Nie. Bolało mnie tylko, że ożenił się z kobietą, którą kochałem.

Sędzia śledczy zapisał coś w aktach, a następnie wezwał agenta i kazał zaprowadzić Jana do Centralnego Aresztu.

— Jestem aresztowany? — zawołał zrozpaczony Jan.

— Na razie jeszcze nie pozwalamy mordercom przebywać na wolności — odparł zjadliwie sędzia.

Jan chciał jeszcze o coś zapytać, jeszcze coś powiedzieć na swoją obronę, ale agent ujął go za ramię i wyprowadzając z pokoju krzyknął:

— No, nie gadać dużo! Będziesz już gnął w kryminalne!

(Dalszy ciąg jutro).

Popieraj

Tragiczny zgon zakonnic

Dotknawszy przewodów, została śmiertelnie porażona prądem

W zakładzie SS. Elżbietanek strzębskiej przeprowadzały porządkowe prace przy ul. Hetmańskiej nr. 44 w Warszawie, wydarzył się śmiertelny wypadek porażenia prądem. 24-letnia Józefa Kubiacyk, będąca na aspiracji od dwóch tygodni w zakonie, wraz z wychowanką zakładu 22-letnią Janiną Borejszo, pod nadzorem starszej siostry Anny Jastrzębskiej przeprowadzały porządkowe prace przy ul. Hetmańskiej nr. 44 w Warszawie, przy tablicy rozdzielczej starsza siostra Jastrzębska sama porządkowała ścianę, nie pozwalając nikomu dotykać tablicy i kabli. Kubiacyk zauważyła pod tablicą pajęczynę i chcąc ją usunąć włożyła za tablicę rękę. Nim starsza siostra Jastrzębska zdążyła podbiec, Kubiacyk padła na ziemię martwa.

Kubiacyk bieląc wapnem piwnicę miała ręce mokre, jak również i podłoga kamienna była mokra, co było przyczyną porażenia gdy dotknęła przewodów elektrycznych znajdujących się za tablicą rozdzielczą.

L
O
P
P

DUCO lakiery do aut i rowerów oraz wszelkie inne materiały farbiarsko-malarsko-lakiernicze.

»FARBOBLASK«

Kraków, ul. Kalwaryjska 29
Tel. 149-79.

Z Teatru im. J. Słowackiego

Piątek; „Jan“

Sobota: „Gdzie diabeł nie może...“

REPERTUAR KIN:

ADRIA „Dunia, córka pocztmistrza“
APOLLO „Marco Polo“
ATLANTIC „Strzelec z Bengali“ i „Ma newry huzarskie“
DOM ZOŁNIERZA „Prawda zwycięża“
LOPP „Groźny Bill“ i „Nie odchodź odemnie“
PROMIEN „Znachor“
STELLA „Robert i Bertrand“
SZTUKA „Pensjonat mimoza“
SWIT „Drapieżne małżeństwo“
WANDA „Złotowłosa“
UCIECGA „Druga młodość“
FOTOPLASTIKON, ul. Szczepańska 5.
„Austria“ (Góry śmierci).

RADIO — KRAKÓW

Piątek, 16 września 1938

8.10 Muzyka, 11.57 Transmisja sygnału czasu, nejnal z wieży Mariackiej
14 Muzyka, 15.10 Lokalne wiadomości gospodarze, 17 „Dokąd jechać w święto“, 17.55 Wiadomości bieżące, 18 Pogadanka, 18.10 „Pociąg do nieba“ — audycja muzyczna — słowna, 21 J. Kędziora „Pani Kaletowa“, 22 Lokalne wiadomości sportowe.

(Reszta programu ogólnopolskiego wewnątrz numeru).

Z sali Starego Teatru

Ram Gopal

Chyba występy słynnej, bosonogiej tancerki Claire Bauroff do starczyły naszemu miastu tyle dogłębnych wrażeń artystycznych, ile przedwczorajszy wieczór hinduskiego tańca, we wykonaniu fenomenalnego artysty. Ram Gopal odznacza się niesamowitą wprost techniką; ciało jego jest giętkie jak trzcina, ruchy niewia rygodnie płynne, skoordynowane z rytmią i rytmem muzyki. Oczy wiście, materiału tanecznego nie otrzymujemy in crado; jest on przefiltrowany przestyliżowany dla naszych wymogów, niemniej ze scen tanecznych emanuje przejmujący czar i urok.

Ram Gopal sugeruje nam to taniec pawia, to chłopca, bawiącego się swym latawcem, interpretuje bogów indyjskich dyskretnie a przekonująco. Szczytem wirtuozerii jest wykonany przy melodii bębna, z akompaniamentem dzwoneczków taniec kobry, pełen żywiołowości i wyrazu.

Publiczność, wypełniająca szczelnie salę Starego Teatru, entuzjastycznie oklaskiwała produkcję młodego, bo ośmnastoletniego tanca. Zapewne Ram Gopal powtórzy swój występ, dostarczający tylu niezapomnianych wrażeń.
(wi.)

Miejski Urząd Obwodowy III. Z dniem 15 września b. r. utworzono Miejski Urząd Obwodowy III dla dzielnic miasta: III Nowy Świat, IV Piasek, XII Półwieś, XIII Zwierzyniec i XIV Czarna Wieś ze siedzibą przy ul. Marszałka Piłsudskiego 29, oraz Ekspozyturę tegoż urzędu dla dzielnic XII i XIII przy ul. Stonecznej 4. Równocześnie gnie likwidacji dotychczasowy M. Komisariat Obw. VI. Sprawy, które dotychczas załatwiała M. Urzędy Obw. I i IV w odniesieniu do dzielnic III, IV i XIV, będą załatwiane przez M. Urząd Obwodu III.

Seria wypadków ulicznych w jednym dniu

W ciągu środy zdarzyły się w naszym mieście nast. wypadki uliczne: Na ul. Franciszkańskiej spłoszył się koń w zaprzęgu P. Kurlety z Ochojną i dyszlem furmanki wybił dwie szyby we wozie tramwajowym. Z kolei na ul. Grodzkiej samochód osobowy Melity Zilzowej wpadł na motocykl, który następnie zderzył się ze stojącym na przystanku wo-

zem tramwajowym linii Nr. 1. Skutkiem zderzenia uszkodzono karoserię motocyklu, a szofer samochodu W. Kusina poraniony został odłamkami rozbitych szyb. W godzinach popołudniowych na ul. Karmelickiej samochód J. Oszyty potrącił nieostrożnie jadącego na rowerze W. Cholewę, który upadł na jezdnię, doznając potłuczenia głowy i zderzenia na-

skórka.

Wreszcie wieczorem na Nowej Olszy wyrucił się wóz z dwoma pijanymi pasażerami, którymi byli; dorozkarz Bolesław Górecki i kaflarz Jan Zwoźny. Dorozkarza, który złamał sobie obojczyk, odstawiono po założeniu opatrunku do domu, a kaflarza z potłuczoną silnie głową przewieziono do szpitala św. Łazarza.

Trup o północy na drodze wiejskiej pod Krakowem

Około północy dn. 3 lipca br. jak o tym wówczas donieśliśmy, na drodze z Dojazdowa do Sulechowa pod Krakowem] zdarzył się wypadek śmiertelnego postrzeżenia człowieka. W krytycznym czasie szedł do Sulechowa 25-letni szofer i rolnik Andrzej Pieniążek, przyświecając sobie ręczną latarką elektryczną. W tym samym czasie z przeciwnej strony szli trzej mieszkańcy Dojazdowa,

między którymi był niejaki Edward Socha. Gdy ci zażądali, aby Pieniążek zgasił latarkę, doszło do sprzeczki, podczas której Pieniążek wystrzelił z rewolweru i położył trupem śp. Edwarda Sochę.

Pieniążek, który po wypadku sam oddał się w ręce policji w Krakowie, stanął wczoraj przed trybunałem sądu okręg., oskarżony o morderstwo. Jednakowoż

na podstawie zeznań świadków, którzy stwierdzili, że Socha był uzbrojony w siekiere, Sąd zmienił kwalifikację przestępstwa i na zasadzie art. 230 § 2 K. K. skazał osk. Pieniążka na 4 lata więzienia. Trybunałowi przewodniczył s. s. o. dr Bartynowski, wotowali: dr Wsołek i mgr Jeżowiec ki, oskarżał prok. dr Leski, bronił adw. dr Józef Woźniakowski, powództwo cyw. wnosili dr Kruh.

Zawidowca i kasjer stacji kolejowej na Grzegórkach skazany na trzy lata więzienia za sprzeniewierzenie 38.000 zł.

Wczoraj przed trybunałem sądu okręg. w Krakowie zasiadł na ławie oskarżonych 51-letni Józef Śliwa, b. zawidowca i kasjer stacji kolej. Kraków — Grzegórzki, któremu akt oskarżenia zarzuca, że w latach 1930 do 1937 jako urzędnik sprzeniewierzył kwotę 38.617 zł. 61 gr., oraz przerobił trzy zaświadczenia przewożowe i użył je jako autentyczne. Oskarżony, ojciec trojga dzieci, przyznał się do czynu,

tłumacząc się, że był w ciężkich warunkach materialnych, otrzymując około 200 zł. miesięcznie na utrzymanie 5-osobowej rodziny i kształcenie dzieci, oraz że 16.000 zł. skradziono mu z kieszeni płaszcza, lecz o tym nie doniósł władzom przełożonym, tudząc się nadzieją wygranej na loterii, która pozwoliłaby mu po-

kryć niedobory kasowe.

Na podstawie przewodu sądowego, przewodniczący trybunału wiceprezes dr Nowosielski ogłosił wyrok, skazujący osk. Śliwę na 3 lata więzienia. Wotowali: mgr Pykosz i asesor Sehn, oskarżał prok. Kamiński, bronił adw. dr O. Stuhr.

Afera „pierścionkowa” bez winowajców

W kwietniu br. na jednej z ulic Krakowa niejaki Jan Gozdawa kupił od nieznanego osobnika „okazyjnie” pierścionki rzekomo złote, które w rzeczywistości były bez wartości. Poszkodowany zawiadomił o swej głupocie policję, która aresztowała Władysława Sadowskiego i Izraela Karpięna, jako podejrzanych

o współudział w oszustwie, dokonanym na szkodę Gozdawy. Obaj oskarżeni wyparli się winy, przedstawiając dowody, że z tą sprawą nie mają nic wspólnego, a zwłaszcza, Sadowski, który w krytycznym czasie bawił we Lwowie. Mimo to jednak sąd grodzki skazał ich po 2 lata więzienia.

Skazani wnieśli odwołanie i wczoraj w sądzie okr. przed sędzią drem Freym odbyła się ponowna rozprawa, w której wyniku obaj oskarżeni przebywający od 5 miesięcy we więzieniu, zostali uniewinnieni od zarzucanego im przestępstwa. Oskarżonych bronili: adw. dr M. Sönnel i adw. Drucker.

Terroryzowali szynkarzy w Borku Fałęckim

Przed Wydziałem odwoławczym sądu okręg. karnego w Krakowie stanęli wczoraj dwaj awanturnicy z Borku Fałęckiego: Ludwik i Józef Malinowscy oraz Marian Bartosik, oskarżeni o terroryzowanie tamtejszych szynkarzy i wymuszanie od nich wódki. Szczególnie dali się we zna-

Szkola rytmiki, plastyki i techniki artystycznego została otwarta przy Pryw. Konserwatorium Tow. Muzycznego w Krakowie z dnia 15 września br. pod kier. M. M. Kuszewskiej i E. Ungeheuerówny. Wpisy przyjmuje kancelaria Pryw. Konserwatorium Tow. Muzycznego, pl. Szczepański 1.

Budowa kanału w ul. Orkana

W związku z rozpoczęciem budowy kanału w ul. Orkana zamknięto tę ulicę dla ruchu kołowego na odcinku od ul. Pandydy do Białuchy.

Wielka loteria lotnicza

W celu jaknajszerszej propagacji lotnictwa, Obywatelski Komitet XV Tygodnia Lotnictwa w Krakowie organizuje wielką loterię lotniczą pod hasłem: „Kra-ków z lotu ptaka”. Przewidywane loterii będą emocjonujące loty samolotów w samolotach turystycznych RWD. Nabywcy losów uczestniczyć będą w publicznym losowaniu w dn. 26 września br. o godz. 10 rano na sali LOPP przy ul. Brackiej 10, II. p. Właściciele wylosowanych numerów uprawnieni będą do odbycia lotu w czasie od 27 września do 2 października b. r.

Losy po 50 gr. są do nabycia w Ośrodku Propagandy LOPP, ul. Pierackiego 1, oraz w sklepach, posiadających reklamowe wywieszki sprzedaży.

Nagła śmierć przy pracy w Rzeźni miejskiej

Wczoraj około godz. 5 popoł. zastał nagle przy pracy w Rzeźni miejskiej na Grzegórkach 60-letni mistrz rzeźniczy Jan Ogrodziński. Wezwany lekarz Pogot. rat. stwierdził zgon skutkiem udaru serca.

Pięć wielkich uroczystości odbędzie się w Krakowie

W nadchodzącym miesiącu październiku odbędzie się w Krakowie wielkie uroczystości i obchody, a mian.: Uroczysty obchód uczczenia setnej rocznicy urodzin J. Matejki; Uroczystość poświęcenia pomnika prez. m. Krakowa prof. U. J. dra Dietla; Jubileuszowy obchód 350-lecia założenia gimn. im. Bartłomieja Nowodworskiego; „Tydzień Miłosierdzia” połączony z manifestacją religijną ku czci Brata Alberta z okazji założenia zgromadzenia Albertyńskiego; oraz obchód z okazji 20-lecia wysobodzenia Krakowa spod jarzma austriackiego.

ki szynkarzowi Neigerowi, któremu grozili nożem, oraz zdemolowaniem lokalu i wysadzeniem go w powietrze.

Sąd pierwszej instancji wymierzył oskarżonym kary od 6 do 10 miesięcy więzienia. Na rozprawie odwoławczej oskarżeni prawie odwoławczej oskarżeni tłumaczyli się, że nie wymuszali wódki, ponieważ korzystali tylko z kredytu, udzielanego im przez poszkodowanych. W celu więc przesłuchania świadków na te okoliczności, sędzia dr Frey odroczył rozprawę. Oskarżonych bronił adw. dr Norbert Knoebel.